

[A. C. Mortensen.]

altid gerne villet paastaa, at det særlig var i de socialdemokratiske styrede Kommuner, Skatten var saa høj. Det er slet ikke Tilfældet. Den er høj i enkelte socialdemokratiske styrede Kommuner, men den er ogsaa meget høj i en Masse andre Kommuner. Lad mig nævne nogle enkelte, som jeg lige fandt i Skyndingen: Sæby, Thisted, Varde, Tønder, Brønderslev, Skelskør, for at tage nogle Stykker. I disse 6 Kommuner er den kommunale Skatteprocent, altsaa ikke Ligningsprocenten, men den kommunale Skatteprocent over 10; der er meget faa socialdemokratiske styrede Kommuner, hvor den er saa højt oppe. Og i de 140—150 jyske Landkommuner, hvor man har en kommunal Skatteprocent, der ligger over 8, ja, der styrer Venstre vel næsten alle Steder. Det er slet ikke, fordi der styres letsindigt i alle disse Kommuner; det er simpelt hen Forholdene, der bevirker, at Skatteforholdene er saadan; jeg haaber, at naar vi nu faar vedtaget den fælleskommunale Udligning, vil Forholdene lettes noget, hvor de er værst, men det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen stadig holder saa fast paa denne Paragraf.

Det ærede Medlem var inde paa, at vi havde dog stemt for flere af de kommunale Valglove. Ja, vi stemte for de Ændringer, der blev vedtaget i 1924, fordi de var Forbedringer af det bestaaende, men Venstre fandt jo ogsaa, at de var gaaet alt for vidt, og saa ændrede de det og gjorde det mere reaktionært igen i 1928. I 1933 lykkedes det igen at faa ændret Valgloven lidt og forbedret den en lille Smule, og naturligvis stemte vi for det, saaledes som vi gør, naar der er Tale om Forbedringer, men ikke naar det gaar i modsat Retning.

Saa tales der fra flere Sider om, at vi før har krævet, at Stemmeret og Skatteydelse skulde være uafhængig af hinanden. Jeg gør opmærksom paa, at allerede i 1908 stillede Socialdemokraterne med Borgbjerg som Ordfører Ændringsforslag til det Lovforslag, der blev vedtaget, Ændringsforslag, som gik ud paa, at der skulde svares Kommuneskat for at faa kommunal Valgret, og hvis jeg ikke tager meget fejl, har de Ændringsforslag, vort Parti har stillet gennem Aarene, naar der har været Lejlighed til det, altid gaaet ud paa, at Betaling af Kommuneskat skulde følges med kommunal Valgret. Det er slet ikke noget nyt Princip; vi anbefaler i Dag, men vi finder bare, at man gik alt for langt med Kravene i den Lov, der hidtil har været gældende.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen sagde, at jeg havde blot talt om lav Skat. Nej, der skal svares lav Skat eller høj Skat, efter som Indtægterne er. Vi ved jo alle, at f. Eks. de, der skal leve af en Aldersrente, i Virkeligheden ikke har noget at svare Skat af, og derfor er det urimeligt, at de skal miste deres Valgret; man bør sætte dem i en Skat, som de kan betale, og det bør man naturligvis ogsaa sætte andre i, som er ligestillede med dem i økonomisk Henseende.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Eibæk-Jessen, der ønskede, at Ejendomsskatter skulde man ikke have betalt for at have Valgret, men derimod personlige Skatter. Jeg vil aldrig gaa med til at sige, at hvis f. Eks. en Landmand skylder nogle Hundrede Kroner i Ejendomsskat, skal han alligevel kunne bevare sin Valgret, men hvis hans Landarbejder eller Tjenestekarl skylder nogle faa Kroner i personlig Skat, skal han miste Valgretten. En saadan Lovgivning tror jeg dog, det vil være umuligt at komme ind paa; jeg vil i hvert Fald ikke være med til det.

Lad mig saa blot sige til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, der stadig væk taler om Befolkningens Ønsker, at jeg tror, han forveksler Befolkningens Ønsker med Kommunisternes Ønsker.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen siger om Skattepligt og Stemmeret, at Socialdemokratiet aldrig har haft andet Standpunkt, end at de skulde høre sammen. Jeg vil først sige, at jeg kan henvise det ærede Medlem til at læse et Forslag, som socialdemokratiske Medlemmer har forelagt her i dette høje Ting den 25. Oktober 1923. Der vil det ærede Medlem ikke kunne finde, at de to Ting er knyttet sammen, der er ingen Skattepligt som Betingelse for at have Valgret; men hvis man er sat i Skat, skal man ifølge Forslaget ogsaa betale nogen Skat.

Det ærede Medlem udtalte i Forbindelse med Spørgsmaalet om § 22 i Loven af 1908, at jeg nærede Mistro til det kommunale Selvstyre. Jeg maa sige, at det er en underlig Udtalelse i den Forbindelse. Hvis vi tænker paa, hvad der skete i Randers for et Par Aar siden, hvor man satte Skatteprocenten ned, saa ved jo enhver, at det gjorde man ved at flytte Skæringspunktet et betydeligt Stykke, og hvis man ikke havde haft § 22 over Nakken, er jeg ikke ganske sikker paa, at det kunde have ladet sig gennemføre i Randers Købstad.

Den højtærede Indenrigsminister talte